

Dette gælder, selv om yderens fradrag efter den ovennævnte 15 pct.'s begrænsning ville udgøre et mindre beløb, og selv om den skattepligtige slet ikke har nogen indkomst i det pågældende indkomstår. Hvis den opgjorte skattepligtige indkomst i et indkomstår udviser et underskud, kan dette fremføres efter de almindelige regler om underskudsfræførelse. Er den skattepligtige gift, skal underskuddet dog i første række overføres til fradrag i ægtefællens indkomst.

15 pct.'s begrænsningen og 15.000 kr.'s reglen er udtryk for det samlede årlige maksimale fradrag, der kan opnås for løbende ydelser til foreninger, stiftelser, institutioner m.v. og til religiøse samfund. Det er derfor uden betydning for fradragsberegningen, om ydelserne tilfalder en eller flere institutioner m.v. eller religiøse samfund.

Reglerne gælder uden særlige begrænsninger for ægtefæller. Hver ægtefælle kan således fradrage udgifter til løbende ydelser, der ikke overstiger 15.000 kr. eller 15 pct. af ægtefællens personlige indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst. Dette forudsætter, at ægtefællen selv er den forpligtede efter forpligtelseserklæringen.

4. Fradragsretten for udgifter til løbende ydelser til *foreninger, stiftelser, institutioner m.v.* vil også for fremtiden være betinget af, at institutionen m.v., der modtager de løbende ydelser, er godkendt af statsskattedirektoratet på forhånd.

Bestemmelsen om, at kun godkendte foreninger, stiftelser, institutioner m.v. kan modtage løbende ydelser med fradragsvirkning for yderen, blev indført ved lov nr. 199 af 18. maj 1982. Institutioner m.v. kan således blive godkendt efter de gældende regler i ligningslovens § 14, stk. 3, jfr. § 8 A. En godkendelse efter ligningslovens § 8 A berettiger den godkendte til at modtage enkeltstående gaver med den virkning, at yderen får fradrag for dem. På grund af henvisningen til ligningslovens § 8 A i § 14, stk. 3, berettiger en godkendelse efter § 8 A tillige institutionen m.v. til at modtage løbende ydelser med fradragsvirkning for yderen. En godkendelse efter disse bestemmelser kan opnås af institutioner m.v., hvis midler anvendes til almenvelgørende eller på anden måde almennyttige formål. Det kan f.eks. dreje sig om religiøse, sociale, humanitære, uddannelsesmæssige, sygdomsbekæmpende eller videnskabelige formål.

Henvisningen til ligningslovens § 8 A genfindes ikke i forslagetets regel om godkendelse. Institutioner m.v., der for fremtiden godkendes efter ligningslovens § 8 A, opnår alene ret til at modtage enkeltstående gaver med fradragsvirkning for yderen.

En godkendelse, der berettiger institutionen m.v. til at modtage løbende ydelser med fradragsvirkning for yderen, kan kun opnås efter de nye regler i ligningslovens § 12, stk. 3. De krav, der stilles til institutionens formål efter denne bestemmelse, er strengere, end de der stilles efter ligningslovens § 8 A. Det er derfor nødvendigt, at institutionerne m.v. også godkendes efter den nye bestemmelse, selv om de allerede er godkendt efter ligningslovens § 8 A.

Som nævnt begrænses kredsen af de institutioner m.v., der kan opnå godkendelse til at modtage løbende ydelser med fradragsvirkning for yderen. For fremtiden kan almennyttige foreninger, stiftelser, institutioner m.v. kun opnå godkendelse, hvis de anvender midler, herunder de modtagne ydelser, til humanitære formål eller til forskning. Institutioner m.v., der varetager andre almennyttige formål som f.eks. sociale og uddannelsesmæssige formål, vil derimod ikke kunne opnå godkendelse for fremtiden.

En institution betragtes som *almennyttig*, når dens virke i samfundet kan karakteriseres som nyttig ud fra den i befolkningen almindeligt fremherskende opfattelse. Det er endvidere en forudsætning, at formålet kommer en vis større kreds til gode.

Humanitære formål varetages, når institutionen m.v. bestræber sig på at afhjælpe menneskelig nød. Der tænkes her specielt på sygdomsbekæmpelse og sygdomsforebyggelse.

Forskning forstås som videnskabelig undersøgelse og granskning. Undersøgelserne kan være et led i egentlig grundforskning. De kan også være rettet mod praktiske mål eller anvendelser.

5. Fradragsretten for udgifter til løbende ydelser til *religiøse samfund* bliver betinget af, at det religiøse samfund er godkendt af statsskattedirektoratet på forhånd. Godkendelsen berettiger det religiøse samfund til at modtage løbende ydelser med den virkning, at yderen får fradrag for dem.

Den eneste betingelse for at opnå godkendelse efter de nye regler er, at det religiøse samfund er hjemmehørende her i landet. Denne betingelse har også hidtil været gældende. Fradragsretten begrænses således ikke som følge af kravet om godkendelse.

Baggrunden for kravet om godkendelse er, at det i skattereftaften er bestemt, at skattemyndighederne skal kontrollere, om institutionerne m.v. og de religiøse samfund anvender deres midler, herunder de modtagne ydelser, til de godkendte formål. Som et led i denne kontrol er det nødvendigt, at de religiøse samfund også godkendes.